Το Μεγαλύτερο Θέαμα Πάνω στη Γη... και ο Τρόμος της Επίσημης Κοινωνίας (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο δημοσιεύτηκε στις 12/08/18 στην ηλεκτρονική σελίδα της Αριστερής Πτέρυγας.

Περιεχόμενο

Το Μεγαλύτερο Θέαμα Πάνω στη Γη... και ο Τρόμος της Επίσημης Κοινωνίας

Η επίσημη κοινωνία δεν φαίνεται να φοβάται λιγότερο την επιστήμη σήμερα από ότι τη φοβόταν την εποχή που η Ιερά Εξέταση ήταν έτοιμη να κάψει τον Γαλιλαίο που τόλμησε να ισχυριστεί ότι η γη κινείται.

Φυσικά, στον ανεπτυγμένο κόσμο τουλάχιστον, που στέκουν ακόμα δημοκρατικές κατακτήσεις που ο κόσμος κέρδισε μέσα από αγώνες, δεν υπάρχει έδαφος για τέτοιου είδους τιμωρίες. Για την ώρα τουλάχιστον, όσο ο ανερχόμενος εθνικισμός και φασισμός είναι σε σχετικά ελεγχόμενη κατάσταση.

Όμως ο τρόμος για τις κυρίαρχες τάξεις παραμένει μπροστά στην πρόοδο σε κάθε επιστήμη που ανατρέπει τα αφηγήματα θεσμών και εξουσιών βάζοντας σε κίνδυνο την ίδια την ύπαρξη των θεσμών και εξουσιών. Η πρόοδος στην επιστήμη η οποία ασχολείται με την εξέλιξη της ζωής πάνω στην γη, είναι μία από αυτές.

Οι ανακαλύψεις ολοένα και περισσότερων απολιθωμάτων, που φέρνουν στην επιφάνεια με αναντίρρητο τρόπο τη συγγένεια μορφών ζωής που μέχρι πρόσφατα θεωρούνταν ασύνδετες, αποτελούν θανάσιμη απειλή για τα θρησκευτικά δόγματα. Η ζωή πάνω στην γη, μακριά από το να είναι ζήτημα δημιουργίας, τεκμηριώνεται ότι είναι μια διαδικασία επιβίωσης των ειδών που πιο γρήγορα προσαρμόζονταν στις αλλαγές που επέρχονταν στο φυσικό περιβάλλον.

Τεκμηριώνεται πια και από τα ίδια τα απολιθώματα ότι είναι μια διαδικασία ***«επιβίωσης του καλύτερα προσαρμοσμένου» (survivalofthefittest)***, αυτό δηλαδή που ο Δαρβίνος διατύπωσε, αλλά και περίπου ταυτόχρονα ο Γουάλας (Wallace), πριν από περισσότερο από ενάμιση αιώνα. Μέσα από αυτή τη διαδικασία η ζωή πήρε αναρίθμητες μορφές.

Η ζωή πάνω στη γη δεν είναι παρά μια διαδικασία συνεχούς εξέλιξης και διαφοροποίησης μιας πρωταρχικής μορφής ζωής στην προσπάθεια της να επιβιώσει. Από αυτήν κατάγονται όλα τα ζωντανά είδη. Όσο και αν ταρακουνά αυτή η αντίληψη, όλα τα είδη έχουν ένα κοινό πρόγονο, ακόμα και ο άνθρωπος δεν είναι παρά αποτέλεσμα της διαδικασίας της εξέλιξης.

Την εποχή των Δαρβίνου και Γουάλας αυτά ήταν μια επιστημονική κατανόηση φωτισμένων μυαλών, βασισμένη σε λίγα στοιχεία. Τα αποδεικτικά στοιχεία σήμερα αυξάνονται συνεχώς και είναι

αδιάσειστα. Η θεωρία των Δαρβίνου και Γουάλας για την εξέλιξη των ειδών δεν είναι πια μια απλή θεωρία αλλά μια τεκμηριωμένη πραγματικότητα, ***«πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας» (RichardDawkins, «TheGreatestShowonEarth-Το Μεγαλύτερο Θέαμα πάνω στη Γη»)***

Αυτά τα στοιχεία παρουσιάζουν μεγάλοι επιστήμονες, αυτό κάνει και ο Richard Dawkins στο βιβλίο του ***«Το Μεγαλύτερο Θέαμα πάνω στη Γη»*** απόσπασμα του οποίου μόλις αναφέραμε.

Ο Richard Dawkins, είναι ένας πολυγραφότατος επιστήμονας με βιβλία που άφησαν εποχή όπως***«Το εγωιστικό γονίδιο»*** και ***«Η ψευδαίσθηση του Θεού»*** και πολλά άλλα, και θα μπορούσε άνετα να καταταχθεί στη μια χούφτα των σημαντικότερων επιστημόνων στον κλάδο από την εποχή του Δαρβίνου.

Παρόλα αυτά, παρά τη συνεισφορά του στο ζήτημα της εξέλιξης της ζωής που είναι όση λίγων άλλων, στην ηλικία των 69 χρόνων θεώρησε ότι στην δουλειά του υπήρχε κάτι, ***«που θα μπορούσε να περιγραφεί ως ο χαμένος κρίκος μου»***. Στις προηγούμενες συγγραφικές εργασίες, θα πει ο ίδιος, ***«έδωσα μια άγνωστη οπτική γωνία της γνωστής θεωρίας της φυσικής επιλογής»***. Σε άλλες επιχείρησε να εντοπίσει και να διαλύσει τα εμπόδια στην κατανόηση της θεωρίας της εξέλιξης. Στο μεγαλύτερο του βιβλίο, ***«Η Ιστορία των Προγόνων»***, ***«έθεσε την πλήρη πορεία της ιστορίας της ζωής»***. Και τότε ήταν, θα πει ο συγγραφέας, που ***«συνειδητοποίησα ότι τα αποδεικτικά στοιχεία για την εξέλιξη δεν παρουσιάστηκαν πουθενά με σαφήνεια και αυτό αποτελούσε σοβαρό κενό που χρειαζόταν να κλείσω»***. Με την έκδοση λοιπόν του βιβλίου ***«Το Μεγαλύτερο Θέαμα πάνω στη Γη»***, έχει πια, κατά την άποψη μας, κλείσει το σοβαρό κενό.

Οι αρνητές της θεωρίας της εξέλιξης, δεν έχουν τώρα απλά να αντιμετωπίσουν μια θεωρία που όσο και αν από τον Δαρβίνο κιόλας είχε τοποθετηθεί πάνω σε μια στερεή επιστημονική βάση, τις έλειπαν τεκμήρια. Έχουν τώρα να αντιμετωπίσουν απολιθώματα ειδών που έζησαν και που δείχνουν τη μετάβαση από ένα είδος σε ένα άλλο. Έχουν πια να αντιμετωπίσουν μια σειρά ενδιάμεσων σκελετών και μεγέθη κρανίων που ενώνουν τον χιμπατζή με τον άνθρωπο που μόνο η τύφλα του συμφέροντος ή της προκατάληψης θα εμπόδιζε κάποιον να το αντιληφτεί.

Αυτοί οι «χαμένοι κρίκοι» που δεν ήταν διαθέσιμοι την εποχή των Δαρβίνου και Γουάλας, τώρα υπάρχουν και αποτελούν αποδεικτικά στοιχεία που είναι αδιάσειστα, κάτι που επανειλημμένα αναφέρει ο Richard Dawkins στο βιβλίο του.

Ένα μικρό κομμάτι αυτών των αποδεικτικών στοιχείων θα προσπαθήσουμε να παρουσιάσουμε στο σημερινό κείμενο μας και σε άλλα που ελπίζουμε να ετοιμάσουμε σύντομα. Κλέβοντας από το εξαιρετικά τεκμηριωμένο και πλούσιο σε στοιχεία βιβλίο του, που έχει τίτλο αυτόν που χρησιμοποιήσαμε και ως τίτλο αυτού του κειμένου: ***Το μεγαλύτερο θέαμα πάνω στη γη***

Θα ξεκινήσουμε με τους σκύλους που συμπεριλαμβάνονται στις πρώτες αναφορές του Richard Dawkins. Οι σκύλοι είναι απόγονοι των λύκων. Τελεία και παύλα. Αυτό είναι τόσο τεκμηριωμένο μέσα από την γονιδιακή επιστήμη, όσο είναι και η απόδειξη ότι το αίμα στο μαχαίρι του φόνου ανήκει σε ένα συγκεκριμένο άτομο – απόδειξη που δέχεται κάθε Δικαστήριο σε κάθε γωνιά του πλανήτη. Τα αμέτρητα είδη σκύλων είναι όλα απόγονοι ενός είδους, του λύκου. Και αν ξεκινά με αυτό το παράδειγμα ο Richard Dawkins, είναι για να επιδείξει τη φοβερή δυνατότητα για αλλαγές σε κάθε είδος. Και το παράδειγμα του λύκου που μετατράπηκε σε τόσα είδη σκύλων, είναι ένα εξαιρετικό παράδειγμα.

Οι σκύλοι φυσικά και η ποικιλομορφία τους, από τους τεράστιους Δανέζικους μέχρι τα Πεκινουά που ζυγίζουν όσο… μισή γάτα, δεν είναι αποτέλεσμα της διαδικασίας της φυσικής επιλογής, της επιβίωσης του πιο προσαρμοσμένου. Είναι αποτέλεσμα τεχνητής επιλογής των ανθρώπων.

«Οι εκτροφείς ζώων είναι σχεδόν σαν μοντελιστές με ατέλειωτα εύπλαστο πηλό, ή σαν γλύπτες που σκαλίζουν σκυλιά ή άλογα, ή αγελάδες…» (RichardDawkins)

«Η συνάφεια με τη φυσική εξέλιξη είναι ότι, παρόλο που η παράγοντας που επιλέγει είναι άνθρωπος και όχι φύση, η διαδικασία είναι ακριβώς η ίδια…»

«Ο καθένας μπορεί να καταλάβει την αρχή της εξέλιξης μέσω της τεχνητής επιλογής. Η φυσική επιλογή είναι η ίδια…»

Η απίστευτη ποικιλομορφία σε είδη, «καλούπια» και μεγέθη σκύλων, είναι αυτό που κατάφεραν οι άνθρωποι μέσα από την τεχνητή επιλογή, μέσα σε λίγους αιώνες. Αν όμως, βάζει το ερώτημα ο Richard Dawkins, ***«οι άνθρωποι εκτροφείς ζώων μπορούν να μετασχηματίσουν ένα λύκο σε ένα Πεκινουά (Pekinese) σε μόλις λίγους αιώνες ή χιλιετίες, γιατί δεν μπορεί η μη τυχαία επιβίωση άγριων ζώων και φυτών να κάνει το ίδιο πράγμα σε μια περίοδο εκατομμυρίων χρόνων;»***

Τα αποδεικτικά στοιχεία για την εξέλιξη της ζωής είναι πολύ περισσότερα και αδιαμφισβήτητα από ότι ποτέ προηγουμένως, αλλά, παρόλα αυτά, ***«παραδόξως, η κακή πληροφόρηση είναι επίσης ισχυρότερη από όσο μπορώ να θυμηθώ»***, θα πει ο Richard Dawkins.

Δεν είναι όμως και τόσο παράδοξο. Η κακή πληροφόρηση, ο μερικός αποκλεισμός αυτών των δεδομένων σε κάποιες χώρες από την εκπαίδευση και την «κοινή θέα», αλλά και ο απόλυτος σε χώρες όπως η Ελλάδα και η Κύπρος, είναι τρόπος επιβίωσης του σημερινού κοινωνικού συστήματος. Ενός κοινωνικού συστήματος που έχοντας χάσει τη δυνατότητα να συντηρεί τις κοινωνίες, ειδικά μετά το 2008, είναι αναγκασμένο να συντηρεί τη στενοκεφαλιά, την προκατάληψη και την ακρωτηριασμένη σκέψη για να παρατείνει όσο γίνεται τη ζωή του.

Σωτήρης Βλάχος

12 Αυγούστου 2018

Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, Αριστερή Πτέρυγα (Ομάδα), Ηλεκτρονικά Άρθρα, Δεκαετία 2010-2019, 2018, Λευκωσία (νότια), Μακάριος

From:
https://www.movementsarchive.org/ - **Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο**
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:
https://www.movementsarchive.org/doku.php?id=el:digital:aristeripteriga:science2018

Last update: **2026/01/20 12:19**